

Vad väntar vi på?

Tidligt

Timmarna som går känns långa.
Stunderna som flyr är många.
Om man ska tiden beakta,
så tar den sig fram, rätt, sakta.
Trots det kan man den ej fånga.
Den på sin svans synes vakta!

Ock, jag på min rompa sitter.
Jobbar så mycket jag gitter!
Vet inte vad jag väntar på --
Borde, kanske, på Gatan gå -
- å häva ur mej små fnitter,
för att Fienden ska förstå -

- att jag är nånn å räkna med!
Som, när jag stod vid Edens träd
i duster med den lömske Fán!
Icke frestad av hans banan;-
Där utlystes inte nånn Fred, --
för jag är så ohyggligt van -

vid dylika Orosmoment!
Det mesta har, ju, aldrig hänt:
av Sådant som skulle vart bra --
- för hela Mänskligheten, - ja!
Det enda man, verkligen, känt
var en vilja att bara -- dra!